

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 28.

Utgitt 16 juli.

1923

Lov

13 juli.

Nr. 1.

om ophevelse av midlertidig lov om tvungen innlegning av elektrisk lys av 9 august 1918 (nr. 4).

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1923 sålydende:

Midlertidig lov om tvungen innlegning av elektrisk lys av 9 august 1918 (nr. 4) opheves.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 13 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

A. Berge,

H. S. Fürst.

Lov

13 juli.

Nr. 2.

om forlenget gyldighet av lov om minstelønn for underordnede handelsfolk av 9 august 1918, jfr. lover av 5 august 1921 og 21 juli 1922.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1923 sålydende:

Lov av 9. august 1918 om minstelønn for underordnede handelsfolk, jfr. lover av 5. august 1921 og 21. juli 1922, skal gjelde inntil

13 juli. 30 september 1924, dog således at det i de kommuner, hvor minste-
 Nr. 2. lønn er besluttet innført før 1 oktober 1923, kreves uttrykkelig
 beslutning av kommunestyret for at den også skal gjelde i tids-
 rummet 1 oktober 1923—30 september 1924. Har et kommunestyre
 fattet sådan beslutning, skal de gjeldende minstelønnssatser ved-
 bli å gjelde og de fungerende lønnsnevnder vedbli å fungere
 også efter 30 september 1923, inntil der er fastsatt ny minste-
 lønn eller valgt ny lønnsnevnd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 13 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

A. Berge.

H. S. Füst.

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for
 rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for
 Løten herred i Hedmark fylke den 27 mars og 4 juni
 1923 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet,
 som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 14 de-
 sember 1895, jfr. kongelig resolusjon av 8 mars 1902, stad-
 festede politivedtekter.

De nye politivedtekter er sålydende:

§ 1. På offentlig vei (hvorunder i denne vedtekt er inn-
 befattet vei og plass som er bestemt for almindelig ferdsel el-
 ler er almindelig beferdet) må ikke oppløp eller sammenstimlen
 av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller
 ferdslen hemmes.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig vei, ved
 inngang til forlystelsessteder, forsamlingslokaler eller lignende,
 skal de rette sig efter politiets anvisning til ordens opprett-
 holdelse.

§ 3. På offentlig vei må der ikke foregå slagsmål, skri-
 ken, høyrøstet sang eller annen larmende voldsom eller for-
 nermelig adferd, hvorved den offentlige ro forstyrres eller de
 forbigående forulempes. Heller ikke må berusende drikke nydes.
 Uten politiets tillatelse må ikke spill eller forevisning finne
 sted på offentlig vei.

§ 4. Ingen må på offentlig vei eller utover samme skyte 13 juli. med bøsse eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noget slag, heller ikke kaste sten, sneball eller annet, hvorved skade kan bevirkes, eller de som ferdes på veiene forstyrres. Når mineringsarbeider skal utføres på eller i nærheten av offentlig vei, må tilbørlig forsiktighet iakttas, så der ingen skade forvoldes.

§ 5. Intet som kan være til hinder for ferdslen, må hen-settes eller henlegges på offentlig vei. Av- eller pålessning av varer kan dog skje på offentlig vei, når ingen annen plass has, og når det foretas med så liten ulempe for ferdslen som mulig og intet blir liggende i lengere tid enn høist fornødent. For-spente vogner eller håndvogner må ikke henstå på offentlig vei i lenger tid enn der behøves til deres av- eller pålessning, og kun på steder hvor de ikke stanser ferdslen, og så langt til siden av kjørebanelen som mulig.

§ 6. På offentlig vei må der ikke foretas noget arbeide, hvorved ferdslen hemmes eller de forbigående utsettes for fare eller ulempe. Kjelkeakning er forbudt i tettbebygget strøk.

§ 7. Når der i eller ved offentlig vei skal foretas gravning eller annet arbeide som kan være til hinder for ferdslen eller gjøre den usikker, må anmeldelse herom skje til politiet, likesom stedet må holdes forsvarlig avspærret.

§ 8. Stillaser, løpebroer eller løse stiger som benyttes under bygningsarbeider ved offentlig vei, skal være av forsvarlig styrke.

§ 9. Ingen må på offentlig vei eller i tilstøtende grøfter henkaste avfall, glass, potteskår, sten, spiker eller lignende som kan medføre fare eller ulempe for ferdslen.

§ 10. Kjørende eller ridende er pliktige til å iaktta behørig forsiktighet, hvilket især gjelder når der kjøres eller rides ut og inn ad port, omkring veihjørner, i veioverskjæringer eller sterkt beferdede strøk. Der må ingensteds kjøres eller rides hurtigere enn i raskt trav.

§ 11. På vinterføre er de kjørende pliktige til å anbringe bjeller eller klokke på sine hester, så man i tilbørlig avstand kan høre deres komme. Kjøring til og fra begravelser er undtatt.

§ 12. Når hund viser sig glupsk eller bisk, eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller hester ved å gjøre dem eller fare mot dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde dem bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hund som politiet på grunn av dens størrelse eller race finner kan være farlig. Ingen må på offentlig vei hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller nogen. Det er

13 juli. likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlige veier.

§ 13. Tisper må i løpetiden holdes inne.

§ 14. Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted uten tillatelse fra politiet, som kan påby deres ophør til hvilkensomhelst tid.

§ 15. Ved offentlige forestillinger og sammenkomster skal de besøkende iakttå sømmelighet og orden og etterkomme de regler som politiet foreskriver.

§ 16. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339, 2.

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1921 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Rollag og Veggli herred, Buskerud fylke, under 27 januar og 16 juni 1923 fattet beslutning til politivedtekter for herredet som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 29 mai 1901 stadfestede vedtekter.

De nye politivedtekter er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver vei, sti eller plass, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, må ikke oppløp eller sammenstimmel av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdslen hemmes.

§ 2. På offentlig vei eller langs dens kanter og skråninger må ikke foregå dans, kortspill, slagsmål, skrik eller annen larmende, voldsom eller fornærmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, veifarende forulempes eller velanstendigheten krenkes.

§ 3. Skytning på eller over offentlig vei samt forbi kjørende brudeferd er forbudt. Ved mineringsarbeider såvelsom ved omgang med skytevåben på eller i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 4. Kjørende eller ridende — herunder også innbefattet syklist — er alltid pliktige til å utvise tilbørlig forsiktighet, navnlig i skarpe svinger og når de møter nogen. På vinterføre er de kjørende pliktige til å anbringe vekke eller bjelle på sine hester under kjøring på offentlig vei. Det er forbudt å la hester eller kreaturer drives på offentlig vei uten forsvarlig tilsyn. Forspent hest, som ikke kjøres av særskilt kjørekar, skal alltid være forsynt med bissel eller grime, likesom den,

som har å passe hesten alltid må iakttå all mulig forsiktighet 13 juli.
så skade eller ulempe ikke forvoldes andre veifarende.

§ 5. Når hunder viser sig glupske eller biske eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller hester ved å fare imot dem eller gjøre ad dem, skal eieren holde sådanne hunder bundet eller forsynt med munnkurv. Ingen må på offentlig vei hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller nogen. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

§ 6. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted uten forutgående anmeldelse til lensmannen. Det samme gjelder lag (foreninger) hvis deri deltar personer, som er inntegnet som medlemmer og har betalt medlemskontingent senere enn 1 uke før sammenkomstens avholdelse.

Forannevnte sammenkomster skal opphøre kl. 12 aften. Lensmannen kan dog tillate, at festligheten opphører ved senere klokkeslett, men aldri senere enn kl. 2 (formiddag) natt.

Deltagere i sådan sammenkomst som ovenfor nevnt plikter å opføre sig i enhver henseende sømmelig og ordentlig og ikke på nogen vis forulempe de øvrige deltagere eller bevirke uro eller uorden.

Hvis uorden finner sted, kan lensmannen når som helst påby sammenkomstens opphør.

§ 7. Enhver der driver bevertning med spise eller drikkvarer, skal, såvidt det står til ham, sørge for, at i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strir mot orden og sømmelighet.

§ 8. På offentlige bevertningssteder må ingen gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adferd, hvorved andre gjester, verten, eller dennes familie eller tjenere fortrediges eller andre av husets beboere forstyrres, og heller ikke i andre måter vise en uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 9. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 12 natt til kl. 6 morgen, og må i denne tid ingen bevertning finne sted og ingen gjester innlates eller oppholde sig på disse steder.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller eller gjestgivergårder i den nevnte tid av døgnet.

Ved forskriftene i denne § gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og utskjenkning av brennevin, øl og vin ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 10. Det er forbudt å ødelegge, beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger eller gjen-

13 juli. stander, såsom trær, gjerder, veistolper, benker, vannposter og lignende.

§ 11. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339,2.

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Leinstrand berred i Sør-Trøndelag fylke den 22 juni 1923 vedtatt beslutning om nedenstående tillegg til § 13 i de ved kongelig resolusjon av 24 januar 1919 stadfestede politivedtekter for herredet:

For å kunne ta holdeplass med kjøretøier (herunder automobiler) på offentlig vei til utøvelse av drosjetrafikk utkreves politiets bevilling, og kan til holdeplass alene benyttes steder som anvises av politiet. De som har sådan bevilling, er pliktige til å rette sig efter de takster og reglementer for drosjetrafikk som fastsettes av Leinstrand formannskap eller herredsstyre og til å erlegge sådan avgift til herredskassen som formannskapet måtte bestemme.

Avgiften settes for automobildrosjer til minimum kr. 25,00 og maksimum kr. 100,00 og for almindelige drosjer til minimum kr. 15,00, maksimum kr. 60,00.

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I henhold til lov nr. 2 av 29 juni 1923 om forandring i lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 103 bestemmes, at den årlige inntekt ved utferdigelsen av reisepass for nedennevnte embeder skal være begrenset til følgende beløp fra og med 1 september 1923 og inntil videre:

Kristiania politimesterembete kr. 10 000,00.

Bergen, Trondhjem, Stavanger og Aker politimesterembeder kr. 6 000,00.

De øvrige politimesterembeder — herunder de byfogedembeder, som politimesterforretningene i vedkommende byer er henlagt til — kr. 3000,00.

- II. Justisdepartementet bemyndiges til å treffe de nærmere be- 13 juli.
stemmelser om regnskapsavleggelse m. v., som lovens gjen-
nemførelse gir anledning til.

Kongelig resolusjon

13 juli.

av 13 juli.

I henhold til § 39, 3dje ledd, i lov om håndverksnæring
av 25 juli 1913 bestemmes:

Rørleggerarbeider, som har forbindelse med
innretninger tilhørende Kristiansand gass-
verk eller vann- og kloakkverk innen kommunen,
må inntil videre ikke utføres av andre enn dem som får for-
mannskapets bevilling dertil.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til
straffelovens § 332.

For sådan bevillings meddelelse, varighet og ophør fast-
settes nedenstående bestemmelser:

Ingen kan autoriseres som gassrørlegger samt vann- og kloakk-
rørlegger, medmindre han har erhvervet håndverksborgerskap
som rørlegger i Kristiansand, bestått den av borgermester og
formannskap anordnede eksamen og har fylt 25 år samt kan
fremlegge attest for et hederlig liv.

De autoriserte rørleggere antas av formannskapet for et
tidsrum av 5 år og står under kontroll av byens gassverk og
ingeniørvesen.

Ved første gangs autorisasjon regnes autorisasjonstiden fra
nærmest efterfølgende 1 januar.

Senest to måneder forinnen perioden utløper, må der til
formannskapet innsendes ansøknning om fornyet bevilling (autori-
sasjon) såfremt sådan ønskes, ledsaget av de fornødne oplys-
ninger.

Formannskapet forbeholder sig rett til straks å tilbakekalle
bevillingen (autorisasjonen), når vedkommendes forhold ikke er
tilfredsstillende.

Bevillingen (autorisasjonen) trer ut av kraft når vedkom-
mende rørlegger ikke har anmeldt noget arbeide i løpet av
et år.

For å få bevilling må vedkommende ved sin underskrift
forplikte sig til å befølge den til enhver tid gjeldende instruks
således som den vedtas av Kristiansand borgermester og for-
mannskap, og gjøre sine arbeidere bekjent med dens bestem-
melser samt å sørge for, at der i rørleggerverkstedet alltid på
et eller flere iøinefallende steder er opslått eksemplarer av
instruksen.

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I henhold til lov om saltvannsfisket i Finnmark av 3 august 1897 § 18 bestemmes:

I. Innen Talvik herred, Finnmark fylke, skal det inntil videre, dog ikke utover et tidsrum av 10 — ti — år, være forbudt i tiden fra 1 juli kl. 12 middag til 24 august kl. 12 middag å benytte garn til fangst av sei.

II. Nærværende resolusjon trer i kraft straks,

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I henhold til § 2 og § 11 i lov av 9 august 1918 om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse fastsettes nedenstående regulativ for beregning av offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse:

A. Skyssgodtgjørelsen.

1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ:

Hesteskysse øre pr. km.		Auto- mobil øre pr. km.		Motor- cykel uten sidevogn øre pr. km.	Båt øre pr. km.		Motor- båt øre pr. km.	Egen større motorbåt (damp- skib) øre pr. km.
Tilsig- sessta- sjon	Fast stasjon	Egen hest	Egen eller leiet		Tilsig- sessta- sjon	Fast stasjon		
32	37	40	45	30	54	60	50	100

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de takster for annen klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning, med tillegg for hurtigtog, hvis sådant er benyttet.

For reise med offentlig automobilrute beregnes godtgjørelsen efter de takster som til enhver tid gjelder for

vedkommende strekning, med tillegg av 5 øre for hver kilo- 13 juli.
meter som reises.

For reiser med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den takst som gjelder for vedkommende strekning.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

Når det tillands benyttes annet befordringsmiddel enn ovenfor nevnt, beregnes godtgjørelsen som bestemt for hesteskyss på vedkommende strekning. — For befordring med egen båt er godtgjørelsen den samme som for almindelig båt-skyss på vedkommende strekning.

2. Den i foranstående regulativ fastsatte spesielle godtgjørelse for bruk av eget befordringsmiddel kan bare beregnes når det regjeringsdepartement som vedkommende tjenestemann sorterer under, har gitt sitt samtykke til at tjenestemannen selv holder pågjeldende befordringsmiddel til bruk på sine tjenestereiser.

I særegne tilfelle, hvor reisesenes lengde og faryannets beskaffenhet nødvendiggjør anvendelse av særlig stor motorbåt og motorbåt med særlig kraftig maskine, vil vedkommende departement, såfremt den godtgjørelse som er fastsatt for egen motorbåt ikke strekker til, kunne tilstå en høiere godtgjørelse til dekning av de større utgifter.

3. Foregår reisen om natten, blir godtgjørelsen å forhøie således:

- a. for skyss med hest eller båt fra skyss-stasjon med en halvpart for den strekning som det skal erlegges forhøiet skyssbetaling for i henhold til lov om skyssvesenet av 14 juli 1893 med tilleggslov av 7 juni 1918;
- b. for skyss med egen hest, motorcykel, egen automobil, motorbåt (dampskib) — bortsett fra leiet — eller annet befordringsmiddel som i punkt 1 siste avsnitt nevnt, med en fjerdepart for den strekning som er reist mellem kl. 9 aften og 7 morgen, eller for skyss på en avstand av minst 10 km., mellem kl. 8 aften og 7 morgen.

4. Strekker den godtgjørelse som er fastsatt for leiet automobil og leiet motorbåt ikke til, refunderes de medgåtte utgifter. Regningen må da forsynes med attestasjon fra vedkommende tjenestemann for at benyttelse av leiet automobil, respektiv motorbåt, har vært nødvendig, samt med erklæring om at det på samme automobil (motorbåt) ikke har vært befordret nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget.

5. For befordring innen en bys grenser mellem vedkommendes bosted og jernbanestasjon eller dampskibsbrygge godtgjøres de hadde utlegg, forsåvidt ikke kilometerberegning kommer til anvendelse på befordringen.

13 juli.

6. I følgende tilfelle skal det for hesteskysse og egen (eller leiet) automobil kun beregnes $\frac{3}{4}$ og for båtskysse samt for motorbåt kun halvdelen av den bestemte godtgjørelse, nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevidner, når de reiser sammen med et annet stevnevidne eller med tilkalt vidne.
2. Stevnevidner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalte vidner.
3. Tilkalte vidner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sørenskriveres betjenter på reise til og fra de almindelige sakinger, når to betjenter reiser sammen.
5. Tollopsynsmenn I og II, når to reiser sammen.

Beredne officerer er, når de på reiser med ruteskib eller jernbane medfører egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å erholde den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort efter regning. For hestepasser som reiser alene tilbake, efter å ha brakt tjenestehest frem til et bestemt sted, eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes almindelig skyssgodtgjørelse.

7. Når reisen foregår utenfor de almindelige skyssruter, tillands eller tilvanns, med befordringsmiddel som ikke tilhører den reisende selv, er den reisende berettiget til erstatning for hadde utgifter, forsåvidt ikke disse dekkes av den fastsatte skyssgodtgjørelse.

Samme regel gjelder også under reiser på de almindelige skyssruter, forsåvidt angår utgifter ved nødvendig forretningsmessig opphold mellem stasjonene.

Hvor befordring bare kan skje på sal, kløv eller ren, eller hvor den reisende bare kan komme frem tilfots, og hans tøy m. v. må bæres, er han berettiget til, foruten den godtgjørelse fra fast stasjon som tilkommer ham efter regulativet, å få erstattet efter regning nødvendig utlegg til befordring av sitt tøy samt for veiviser hvor sådan er benyttet; dessuten hvad han måtte ha utlagt til befordring for sig selv utover nevnte regulativsats.

8. Tjenestemenn som benytter båtskysse, er i særegne tilfelle, når reisens lengde, farvannets beskaffenhet eller båtens størrelse m. m. nødvendiggjør anvendelse av forsterket skyss, berettiget til erstatning for hadde utgifter utover den godtgjørelse som tilkommer dem efter det til enhver tid gjeldende almindelige regulativ.

Den som således beregner sig forhøiet skyssbetaling, skal på vedkommende regning avgi bevidnelse om at reisen ikke uten skade kunde utsettes, og at den benyttede forsterkede skyss har vært nødvendig, samt om at det på samme båt ikke har vært befordret nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget.

9. Når to eller flere tjenestemenn som er berettiget til reiseogdsgjørelse, reiser sammen med båtskysse, skal de, uansett

bestemmelsen under foranstående punkt 8, bare være berettiget 13 juli til hver for sig å erholde godtgjørelse efter satsene i det gjeldende regulativ.

Hvis den godtgjørelse de derved tilsammen vil erholde, er utilstrekkelig til å dekke den lovbestemte betaling for den nødvendige og virkelig benyttede forsterkede båtskyss, er enhver av dem tillike berettiget til å få godtgjort sin forholdsvis del av det overskytende utlegg.

Med heusyn til foranstående bestemmelse blir de i punkt 6 1ste ledd nevnte tjenestemenn å betrakte hver som en person. Reiser tollopsyndsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer som oppebærer almindelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne sig sådan.

B. Kostgodtgjørelsen.

I.

Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

1ste klasse kr. 9,00 pr. døgn,

2nen klasse kr. 6,00 pr. døgn.

Forsåvidt den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten) utenfor sin bopel, skal de til 1ste klasse hørende tjenestemenn være berettiget til å erholde et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 6,00 og de til 2nen klasse hørende kr. 5,00 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget bortfaller når det anvises den reisende fritt kvarter av det offentlige. Likelædes bortfaller det for netter, hvorfor det i henhold til loven beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskib, medmindre den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende dag i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellem kl. 11 aften og 7 morgen.

For militære og civilmilitære tjenestemenn er deres virkelige embede og ikke deres grad i hæren eller marinen bestemmende for efter hvilken klasse de skal erholde kostgodtgjørelsen.

Den ovenfor nevnte sats for 2nen klasse forhøies for kostgodtgjørelsens vedkommende inntil videre med 25 pct. for reiser av minst 48 timers varighet.

II.

Klasseinndeling.

I klasse I alle tjenestemenn som står i klasse I og II efter lov av 10 juli 1894.

13 juli. I klasse II alle tjenestemenn som står i samme lovs klasse III og IV.

Nye tjenestemenn blir av Handelsdepartementet å henføre til en av disse klasser.

Hvor det finnes særlig rimelig, kan Kongen, inntil ny klasseinndeling foreligger vedtatt, rette på åpenbart uheldige forhold innen den gjeldende inndeling av tjenestemenn i kostgodtgjørelsesklasser.

C. Regulativets ikrafttreden.

Dette regulativ gjøres gjeldende fra 1 september 1923 å regne inntil videre.

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Hopen herredsstyre i Møre fylke under 5 mai 1923 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Hopen herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

13 juli.

Kongelig resolusjon

av 13 juli.

I henhold til § 5, første ledd, i lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 bestemmes, at veidirektøren — istedenfor Arbeidsdepartementet som fastsatt ved kongelig resolusjon av 1 mai 1914 — bemyndiges til å avgjøre fremkomne andragender om tillatelse til på en enkelt vei eller enkelte veier å benytte motorvogner med større bredde enn 1,75 meter:

Kongelig resolusjon

13 juli.

av 13 juli.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 27, jfr. tilleggslov av 6 juli 1923, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

I. På hovedveien mellom Åndalsnes—Veblungsnes i Møre og grensen mot Opland fylke må enhver vognmessig befordring av personer med motorvogn ikke foretas av andre enn dem, som får fylkesveistyrets bevilling dertil.

Til bevillingen kan fylkesveistyret knytte nærmere betingelser om takster, største passasjerantall, godkjennelse av vognene m. m.

Undtatt fra denne bestemmelse er befordring av offentlige tjenestemenn samt læger, jordmødre og dyrlæger.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

13 juli.

av 13 juli.

I henhold til lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 61 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på nedenstående bestemmelser for ferdsel og fløtning på Åmliidsund, Herefoss herred, Topdalsvassdraget:

§ 1. Lastebommen mellom Sagbekknatten og Storøy skal være så kort som mulig under hensyntagen til dens sikkerhet. Fra øvre kant av den i § 2 nevnte luke og nedover må den ikke ligge nærmere den vestenforliggende grunne enn 8 m.

§ 2. For ferdsel med båter m. v. skal der i bommen anbringes en luke som skal være 5 m. bred og med sin øvre ende ligge minst 50 m. fra lensens feste i Sagbekkodden. Luken skal utføres således at den på midten har en fri dybde av 0,7 m. under vannflaten.

§ 3. Fellesfløtningen skal anbringe lense på tømmerets opside for såvidt mulig å avverge at det driver opover og hindrer ferdselen. Ved lav vannstand må der være fri ferdselsvei fra Herefossfjorden gjennom dyprennen til luken.

§ 4. Bommen skal innrettes således at den ved luken eller første stokkeskifte nedenfor lett lar sig åpne og lukke for under usedvanlige forhold å kunne skaffe en bredere og dypere gjennomgang. Denne åpning må dog ikke benyttes sålenge der ligger tømmer på lensen og åpning og lukning må skje for vedkommende trafikants regning og risiko.

13 juli.

§ 5. Tvist angående forståelsen av disse bestemmelser samt angående de tekniske anordninger avgjøres av Arbeidsdepartementet.

§ 6. Overtredelse av foranstående bestemmelser vil medføre straffansvar efter loven.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Kristiania.